

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED
HINKO I RENATA ŽERJAV
VARAŽDIN, STANKA VRAZA 11
tel: 042/211-184, fax: 042/201-181
e-mail: hinko.zerjav@zou-zerjav.hr
renata.zerjav@zou-zerjav.hr

Broj: 2/2019
Varaždin, 07.01. 2021.

Na broj: St-219/17

TRGOVAČKOM SUDU U
VARAŽDINU

I

Kupac/razlučni vjerovnik: Fizma d.o.o. Varaždin, Zagrebačka 133, OIB: 93709212388.
zastupan po punomoćnicima Hinku Žerjav i Renati Žerjav
odvjetnicima iz Varaždina, Stanka Vraza 11.

PODNEŠAK KUPCA/RAZLUČNOG VJEROVNIKA

ekomunikacijom
s punomoćju

kojim se očituje na podnesak
stečajnog upravitelja
od 16.10. 2020. godine

Dana 16.10. 2020. godine stečajni je upravitelj dostavio sudu podnesak o unovčenju stečajne mase i prijedlog za namirenje razlučnog vjerovnika temeljem članka 248. Stečajnog zakona.

Nije sporno da je Fizma d.o.o. kao razlučni vjerovnik, kupoprodajnu cijenu za nekretnine upisane u z.k.ul.br. 2581 k.o. Varaždin (u osnivanju) u visini utvrđene vrijednosti od 721.000,00 kuna platila prijebojem svoje tražbine sa protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi kupoprodajne cijene, u smislu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona.

Budući da odredba članka 247. Stečajnog zakona, ne predviđa postojanje bilo kakve druge obveze razlučnog vjerovnika, kao kupca nekretnine, to je Trgovački sud u Varaždinu svojim rješenjem broj St-219/2018 od 10. rujna 2020. godine, predmetne nekretnine dosudio razlučnom vjerovniku kao kupcu.

Nakon što je, na opisani način, došlo do unovčenja predmetne nekretnine, pozivom na odredbu članka 248. Stečajnog zakona, dolazi do namirenja:

troškova unovčenja iz članka 254. Stečajnog zakona,
tražbina razlučnih vjerovnika,
a preostali, ako ostane, predaje se stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

Uvažavajući naprijed navedeno razlučni vjerovnik Fizma d.o.o. smatra, da pored plaćene kupovnine u iznosu od 721.000,00 kuna (koja je plaćena prijebojem), isti nije u obvezi platiti još dodatne troškove koje je stečajni upravitelj naznačio sa iznosom od 126.000,00 kuna, jer to ne proizlazi niti iz odredbi Stečajnog zakona, a niti je to u zaključku o prodaji nekretnine bilo navedeno.

Osim jasne i nedvosmislene odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, prema kojem je jedina obveza razlučnog vjerovnika staviti u prijeboj svoju tražbinu sa protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi kupoprodajne cijene, ne postoji niti jedna druga odredba Stečajnog zakona temeljem koje bi razlučni vjerovnik, pored kupovnine, trebao još uplatiti i troškove stečajnog postupka, kako je to zatražio stečajni upravitelj u svojem podnesku.

Kada bi takva obveza postojala, ona je trebala biti jasno istaknuta u zaključku o prodaji nekretnine, kako bi svaki potencijalni kupac znao koju konačnu cijenu mora platiti za dražbovane nekretnine.

Kada bi sud obvezao razlučnog vjerovnika da plati, pored kupovnine, još i dodatne troškove u iznosu od 126.000,00 kuna, tada bi taj razlučni vjerovnik bio doveden u bitno nepovoljniji i neravnopravniji položaj od drugog potencijalnog kupca koji bi sudjelovao na dražbi i platio cijenu u novcu. Naime, postavlja se pitanje da li bi sud i takvog kupca, koji bi kupovninu platio u novcu, pozivao da još dodatno uplati i troškove vezane uz stečajni postupak. Zasigurno ne bi. U takvoj situaciji postavlja se pitanje jednakosti svih pred zakonom, odnosno nejednakosti razlučnog vjerovnika (kao kupca) i drugog kupca koji plaća novcem.

Ukoliko Naslovni sud smatra da bi razlučni vjerovnik, kao kupac, trebao, pozivom na odredbu članka 248. stavak 1. t. 1. Stečajnog zakona namiriti troškove unovčenja iz članka 254. Stečajnog zakona, tada se ukazuje da ti troškovi unovčenja, u konkretnom slučaju iznose 2.240,00 kuna, kako to proizlazi iz Tabele 1. koja je sastavni dio podneska stečajnog upravitelja od 16.10. 2020. godine. Očito je, da u vezi unovčenja predmetne nekretnine nije bilo situacija koje bi utjecale na složenost i dugotrajnost postupka, već je nekretnina prodana uz vrlo niske troškove već na prvoj javnoj dražbi.

Iako članak 254. stavak 3. Stečajnog zakona propisuje da se troškovi unovčanja predmeta razlučnog prava određuju paušalno u iznosu od 5% od utrška, razlučni vjerovnik smatra da nema opravdanih razloga da se isti priznaju u tom postotku, već predlaže da ih sud odredi u stvarnoj visini od 2.240,00 kuna, pri čemu se ukazuje da se ovdje radi samo o stvarnim troškovima unovčenja, a ne o nagradi za rad stečajnog upravitelja, a niti troškovima koje stečajni upravitelj ima vezano za ovaj stečajni postupak.

Zbog naprijed opisanog razlučni vjerovnik se protivi prijedlogu stečajnog upravitelja, sadržanog u podnesku od 16.10. 2020. godine, kojim se predlaže da se razlučnog vjerovnika obveže, da temeljem odredbe članka 248. Stečajnog zakona uplati ukupno 126.550,97 kuna, raznoraznih troškova.

Naime, kao što je naprijed navedeno, razlučni vjerovnik može biti eventualno obvezan da primjenom odredbe članka 248. Stečajnog zakona namiri samo troškove unovčenja nekretnine i to samo onih iz članka 254. stavak 3. Stečajnog zakona, ali ne i svih drugih troškova koji su pobliže opisani Tabelom 1. podneska stečajnog upravitelja od 16.10. 2020. godine.

U Varaždinu, 07.01. 2021.

Za Fizmu d.o.o. Varaždin
punomoćnik
odvjetnik Hinko Žerjav